

מסכת מעשרות

פרק א משנה ז

הֵיזוּ, מִשְׁקָפָה. אֶף עַל פִּי שְׁקָפָה, קוֹלֵט מִן הַגֵּת הָעֲלִיּוֹנָה וּמִן
הַצָּנוֹר, וְשׁוֹתָהּ. הַשָּׁמֶן, מִשְׁיֶרֶד לְעוֹקָה. אֶף עַל פִּי שְׁיֶרֶד, נוֹטֵל
מִן הָעֵקֶל וּמִבֵּין הַמָּמֶל וּמִבֵּין הַפָּצִים, וְנוֹתֵן לַחֲמֻטָּה וְלַתְּמָחוּי,
אַבֵּל לֹא יִתֵּן לְקִזְדָּה וְלִלְפָס כְּשֶׁהֵן רוֹתְחִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
לְכָל הוּא נוֹתֵן, חוּץ מִדָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֶמֶץ וְצִיר: